

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

D. Erasmi Roterodami, Viri doctissimi, Parabolarum seu Similium Liber elegantissimus

Erasmus, Desiderius

Haganoae, 1520

Ersamvs Roterodamvs, cvm primis erudito Petro Aegidio celebratissimae
ciuitatis antuuerpiensis a libellis

[urn:nbn:de:bsz:31-270840](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270840)

ERASMVVS ROTERODA
MVVS, CVM PRIMIS

erudito Petro Aegidio celebratissimæ
ciuitatis Antuerpiensis a libellis

S . D

VL G A R E quidē & crassum istud amicorū
genus, Petre amicorū cādidissime, quorū ut omnis ui
tæ, ita necessitudinis quoq; ratio in corporibus sita est.
si quando procul seiunctos agere cōtigerit, annulos,
pugitūculos, pileolos, atq; alia id genus symbola cre
bro solent inuicē missitare, uidelicet ne uel consuetudi
nis intermissione languescat bene uolētia, uel lōga tēpo
rum ac locorū intercapedine prorsus emoriatur. Nos
uero quibus animorum coniunctione, societateq; studiorum, omnis ami
citiæ ratio constat. cur non potius animi xeniolis, & literatis symbolis idē
tidem alter alterum salutemus? Non quod ullum sit periculum, ne propter
interruptam uitæ consuetudinem, frigus aliquod obrepat, neue tantis re
gionum interuallis femora corpora, copulā ac nexum soluant animorum.
qui uel hoc artius sibi conglutinari solent, quo uastioribus spatijs illa fue
rint dirempta. uerum ut si quid ex amicitiae fructu detrahere uideatur ab
sentia, id huiusmodi pignoribus literariis, nō sine sc̄nore sarciamus. Pro
inde nihil quidem uulgarium xeniorum ad amicum adeo non uulgarem,
sed plurimas in uno libello gemmas mitto. Cur enim non sic appellē has
περιώστερον ex opulentissimo summorum autorum mundo selectas? Nun
per enim dum Aristotelem, Plinium ac Plutarchum locupletandis Adagi
orum Chiliadibus relego, dum Anneum Senecam a mēdis, quibus ille nō
contaminatus erat, sed prorsus extinctus, repurgo, has obiter annotaui ti
bi munusculum haudquā ingratum futuras. sic enim augurabar, quod
& te perspicerem ad orationis elegantiam natura compositum esse. & in
telligerem non nitorem modo, sed uniuersam prope sermonis dignitatem
a metaphoris proficisci. Nihil autem aliud est *παραβολή* quam Cicero col
lationem uocat, quæ explicata metaphora. Cæterorum ornamentorum
singula suam quandam, ac peculiarem adferunt gratiam, & commoda
tē dicendi. metaphora sola cumulatiuè præstat uniuersa, q̄ exornationes reli
quæ singula. Delectare uis? nulla pl^{us} habet festiuitatis. Docere studes? nō
alia probat, uel efficacius, uel apertius. Fletere paras? Nulla plus addit
acrimonie. Studes copie? nusq; suppellex locupletior. Placet laconism^{us}?
nulla plus cogitationi relinquit. Sublimitatem affectas? hæc quiduis quan
tumuis attollit. Est quod uelis extenuare? nulla magis deiecit. *επαρταρ* cap
tas, ac lucem? nulla melius rem ob oculos ponit. Hac fere coniunguntur ada

gia, huic gratiā suā debet apologi, hæc cōmēdat apophthegmata, huius ac-
cessione cōduplicat sententiæ dos, adeo, ut Salomon ille uir diuinus oracu-
la sua, nō alio magis q̄ parabolārū titulo uoluerit cōmendari. Tolle me-
taphoræ suppellestilē ex oratoribns, ieiuna erūt oīa. Tolle parabolas e p-
pheticis & euāgelicis literis, magnā gratiæ partē detraxeris, At fortasse di-
cet aliq̄s. Belle hic munus suū ornat uerbis, quasi uerō magni sit negotij, si
militudines nusq̄ nō obuias adducere. Verū nos nō passim obuias sumps-
imus, nec lapillos in littore sparsas collegimus. sed exquisitas aliquot gēmas
ex abstrulis Musarū thesauris deprōpsimus. Neq̄ em̄ hæc a tōstrinis aut
sordidis fori cōciliabulis petūt, quæ doctorū aures & oculos morēt. Ab in-
timis naturæ arcanis, e penitissimis disciplinarū adytis sunt eruēda, ab elo-
quētiū Poetarū eruditis fabulis, a nobiliū historīcorū monumētis, q̄ qdē i re,
ut duplex est difficultas, ita gemia laus debet. Primū illud ipsum nō nihil ē
peruestigasse, q̄ sit egregiū. Neq̄ uero minus est, q̄ deprehēderis, id cōcin-
niter accomodare. Quæadmodū est aliqd, primū insignē reperisse gēmā.
deinde nō nulla laus est, repertā apte sceptris, aut anulis addidisse, Addam
exemplū, quo res fiat dilucidior. Cicuta uenenū est homini, uinū cicutæ, q̄
sicicutæ uinū admisceas, iam uenenū multo præsentius & prorsus immed-
cabile reddis, p̄pterea q̄ uis & impetus uini, ueneni noxā cicuis ad uitalia
mēbra perferat. Iam hoc ipsum rē naturæ abstrusam tenere, nōne pars est
eruditōis, nec inelegās, nec iucūda? Age iā, si qs ad hūc usum accomodet,
ut dicat, adulationē amicitie præsentaneū esse uenenū. uerū ei rursum ue-
neno uenenū esse libertatē admonēdi, quā græci uocāt πᾶρρησιον Quod si
libertatē prius inficias, & ita cōmisceas cū adulationē, ut tū maxie aduleris
amico, cū maxime uideris obiurgare. Iā imedicabile malū esse, nulla ne hic
ingenij laus esse uidebit? Nō mediocris opinor. neq̄ uelim tū a ucupari gra-
tiā, ubi nihil p̄merear. Quibus hic titulus præferit, ex Aristotele, Plinioq̄,
in his mea est collatiōis inuētiō. Porro quæ ex Plutarcho, Senecaq̄ desump-
ta est inscriptio, in his nihil mihi uindico, præter colligēdi, explicādiq̄ la-
borē, & si qd laudis mereat cōmoda breuitas. Neq̄ uero me clā est, quātū si
miliū pelagus possit e rerū oīm naturis, e tot disciplinis, e tot poetis, e tot hi-
storīographis, e tot oratoribus aggregari. Verū quæ demētia sit, q̄ infini-
tū est, uelle persequi? Gustū dūtaxat dare uoluimus, ut ingenia iuuenū ad bīs
similia cōquirenda excitaremus. E Plutarcho cōplura recēsumus, partim q̄
is autor græcus est, partim q̄ in hoc gñere sic excellit, ut cū hoc nemo uel elo-
quētiū morū iure cōferri queat. E Seneca, q̄niā in eo tū aliud agētes uerfa-
bamur, nō ita multa decerpimus, Nō alienū fuerit, hūc libellū Adagijs, aut
si mauis, Copiæ, cōmētarijs, ceu coronidē adiūgere, q̄ cū illis plurimū ha-
beat affinitatis, & ad hāc uel in primis faciat. Epithalamū tuū, q̄ minus &
absolutū sit & ædētū, famulus me^o in causa fuit, q̄ Louanij me qdē impru-
dēte, reliquit exēplū. Bene Vale. Basileæ, Anno a CHRISTO nato. M.
D, XIII. Idibus Octobris.